

Dos casalots, dos museus

Els carrers de Torroella estan farcits d'història i arquitectura. Can Quintana i el Palau Solterra en són dos exemples destacats, acomodats com a museus

Dos casalots, dos museus. De Can Quintana al Palau Solterra, del museu de la Mediterrània a l'exposició de fotografies de la Fundació Vila Casas. El primer, un edifici senyorial que ocupa un gran solar, amb jardí, i que allotja el Museu de la Mediterrània. La seva estructura i fesomia correspon als segles XVI-XVIII però s'hi han anat aplicant diverses reformes i ampliacions posteriors. Destaquen les obertures emmarcades en pedra, allindanades i d'arc rebaixat. La porta d'accés, modificada, conserva encara les dovelles de l'anterior, d'arc de mig punt. La darrera gran reforma es va fer a començament del segle XX, sota la direcció de Rafael Masó. La família Quintana va ser una de les més importants nissagues del poble. La seva figura més destacada va ser Albert de Quintana i Combis (1834-1907), destacat polític i poeta de la Renaixença.

El museu està dedicat al territori proper i fomenta el coneixement dels pobles del Mediterrani. Es tracta d'un museu interactiu i dinàmic, que no solament conté una exposició permanent, sinó també espais dedicats a l'art pictòric i contemporani i acull exposicions temporals relacionades amb la temàtica del museu. Es hereu del Museu del Montgrí i del Baix Ter, més conegut com a Museu del Montgrí, fundat a les primeries dels anys 1980 i instal·lat originalment a la Casa Pastors.

El Palau Solterra és un notable edifici senyorial dels segles XV-XVI, ampliat i reformat a finals del segle XIX pel seu darrer propietari. Es creu que el va fer construir la família Sanesterra de Santaeugènia. Posteriorment va passar als Sarriera-Pons, comtes de Solterra, i a finals del segle XIX, al marquès de Robert, l'escut del qual figura en diversos indrets de la casa. És una de les seus de la Fundació Vila Casas, on des del 2000 s'exposa fotografia contemporània. L'element més interessant del palau és, però, el pati renaixentista, un dels pocs exemples que tenim i al qual l'arquitecte Rafael Masó va donar un tractament gairebé escenogràfic a començament del segle XX. La fundació acull al voltant de 200 fotografies contemporànies d'artistes de diverses parts del món. Addicionalment a la col·lecció permanent, s'organitzen exposicions temporals i cicles de conferències sobre història i humanitats.

Publicat a:

-Dossier 20-06-2021, Pàgina 22

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1982940-dos-casalots-dos-museus.html>